

villø betale, og den taler heller ikke som Regeringens Motivering om, at Lyendet anvender sine Penge paa en anden og uheldig Maade, men Landstingets Betænkning gaar ud paa, at Lyendet skal have Lejlighed til at gøre Indtøb disse 2 Dage. Det fremgaar baade af Regeringsforslaget og af Landstingets foreliggende Forslag, at det hele drejer sig om, er at give Lyendet paa Landet Lejlighed til at gøre sine Indtøb. Saa vidt jeg kan stønne, ere de enige om, at det for Byernes Vedkommende ikke behøves, da Lyendet der har god Lejlighed til at gøre Indtøb, dels paa Sognedage og dels Søndag Morgen. Det er altsaa en Slags Agrarlov, der skal komme Landbruget til gode, særlig Landbrugets Lyende. En Agrarlov som den have vi imidlertid ikke Brug for ude paa Landet. Jeg tør dristig paasta, at Lyendet paa Landet har god Lejlighed, baade til at gøre Indtøb og til at betale sin Gæld, og jeg vil tilføje, at Lyendet paa Landet er lige saa gode og villige Betalere som andre Samfundsklasser paa Landet. Forholdene paa Landet ere heldigvis endnu saadanne de allerfleste Steder, at ethvert ordentligt Lyende kan saa Lov til at tage ind til Byen en Sognedag, og Forholdene ere heldigvis endnu saadanne, at de allerfleste Steder, hvor der er stifteligt Lyende og en stiftelig Husbond, kan Lyendet, naar det er nødvendigt, saa Besørgning til at tage ind til Byen og foretage nødvendigt Indtøb. Jeg kan som sagt ikke forstaa, at det er nødvendigt at foretage den Forandring, som Forslaget sigter hen til. Jeg har altid tænkt, at Loven om den offentlige Fred paa Folketirens Helligdage er en af de bedste Love, der ere udfomne under Ministeriet Estrup. Dermed vil jeg paa ingen Maade sige, at det er en udmærket Lov. Nej, tværtimod, det, jeg har ønsket mig, gaar lidt videre. Særlig vilde jeg have ønsket, at vi ogsaa havde faaet Valgdagen til Fridag lige saavel som Grundlovsdagen. Jeg kunde have ønsket, at der tilføjedes til Slutning af § 4 i Loven af 1ste April 1891: „samt Valgdagen“. Jeg vil nu haabe, at det Udvalg, der mulig bliver nedsat for at tage dette Lovforslag under Behandling, maa fremkomme med nogle Endringsforslag med en anden Motivering end den, der nu foreligger fra Regeringen og fra Landstinget, og at Endringsforslagene maa gaa ud paa at udvide Freden paa Helligdagene. Derjom det ikke sker, er det mit Haab, at Flertallet af dette Tings Medlemmer vil stemme mod det foreliggende Lovforslag.

B. Nielsen: I Modsetning til det ærede Medlem, der nu satte sig, tror jeg, at dette Lovforslag virkelig kan stiftte Nytte. Jeg skal ikke komme ind paa at bedømme, om Tjenestefolk ere daarligere Betalere end andre, og det er heller ikke nødvendigt at saa dette Spørgsmaal ind i Diskussionen for at se de Fordele og den Nytte, dette Forslag kan stiftte. Jeg antager næsten, at da Loven af 1ste April 1891 blev vedtaget, vilde Tinget, hvis den omtalte Sæddane havde været kendt af dets Medlemmer i samme Grad, som vi, der leve under disse Forhold, kende dertil, have gjort den Undtagelse, som Lovforslaget nu søger at stiftte til Bejse. Det er nemlig blevet Hævd og har været det i lang Tid, at Tjenestefolk, særlig Tjenestefolk fra Landet, men ogsaa fra Byen, kun paa de to i Lovforslaget nævnte Dage, den nærmeste Søndag efter de to Skiftedage, i November og Maj, kom til Byen eller gif ud i Byen, for saa vidt de boede der, og gjorde deres Indtøb. Jeg tvivler jo ingenlunde paa, at de ogsaa uden det vilde kunne saa Lejlighed til at betale deres Gæld; men at Forslaget dog vil være til Nytte, slutter jeg deraf, at man ikke har Værtshusene lukkede paa den Dag, naar de komme til Byen, og det gøre de efter Sæddane den første Søndag efter Skiftedag; saa skulle de ud og lufte sig, det er en ganske almindelig Regel, og jeg tror da ikke, at de ere bedre tjente med, at kun Værtshusene ere aabne, naar ikke Udsalgsstederne, hvor de kunne købe deres Fornødenheder, tillige ere aabne. Af den Grund tror jeg, at Loven vil være gavnlig, særlig for Tjenestefolk, men lige saa vel for andre. Jeg forstod ikke rigtig den ærede Talers Udtalelse om, at dette Forslag skulde være en Agrarlov, det mener jeg ikke, at det har noget at gøre med, men det skal vel heller ikke være agrarisk alt, hvad der kommer frem her i Rigsdagen. Den Tilføjelse, som Forslaget har faaet i Landstinget, at der paa de to Helligdage skal være Forpligtelse til at lukke tidligere, anser jeg for at fremme Familielivet. Jeg anser i det hele dette lille Lovforslag for at have praktisk Betydning, saavel for de handlende som for Haandværkerne og de tjenende, og jeg anbefaler derfor Lovforslaget til det høje Tings Belvilje. En yderlig Motivering anser jeg ikke for nødvendig; de, der have Interesse for Forslaget, kunne jo, hvad man ogsaa kunde mærke paa den ærede sidste Talers Foredrag, at han havde gjort, studere de Motiveringer, der ere komne frem i det andet Ting, som til stor Juldkommenhed give Oplysninger for alle, der ville vide noget pro